

Како се боримо против насиља у мојој школи

Стално сам на телевизији слушао о насиљу у породици, на послу, улици, о насиљу школи. Нисам схватао озбиљно док није кренуло код нас у школи да се дешава. Приметиш како деца називају другара погрдним именима, смеју му се, гирајз га избегавају. Нека деца могу сама да се изборе нека не. Ту онда наступају учитељи, разредне старешине, педагози тако што покушавају разговором да реше проблем, прво у разреду са децом која праве проблем. Већином наставник који се залаже да су сва деца једнака успе са разредом или дететом из другог разреда да реши проблем. Најгоре од свега је то што код деце остају трајне последице малтретирања од стране другара или деце у школи. Наставници покушавају на сваки начин разговором са децом да исправе покушај насиља над другим дететом. Стално је неко од наставника дежуран и за време часова да се не би дешавале незгоде, свађе и туче између деце. Деца која врше насиље над другим дететом си већином они који претварају да су добри, културни фини. Али ти и наставници некада направе пропуст. У већини случајева успеју да реше проблем тренутно, али ипак последице тога насиља остају веом дуго после тога. Углавном се све реши мирним путем, а ако не, онда се смањује оцена из владања, позива родитеља, суспендовање из школе.

Филип Милинковић 5/2